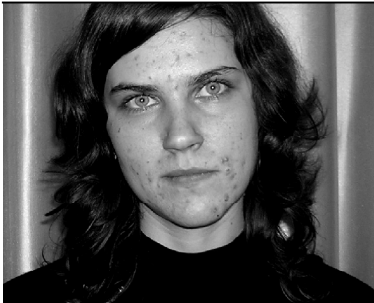

Марына Весялуха

...дарую ўсё табе, о мой Паэт!..

за шчасьце быць натхнёнаю табою..

Узьясеньне

ПАЭТЫ

Монарыфм

Паэты павінны жыць паэтычна:
і рэчы раскідваць паўсюль эстэтычна,
радкі рыфмаваць скрозь харызматычна,
а потым іх крэсьліць і правіць крытычна,
дзяўчат спакушаць не заўсёды этычна –
ім вершы на памяць зачытваць лірычна,
са зданямі ў снах ваяваць рамантычна,
ды голад заўжды адчуваць празайчна,
за праўду змагацца патрыятычна,
з няўдач насьміхацца ня надта цынічна,
на творчасць сваю — глядзець іранічна...
...а скончыць жыцьцё – для ўсіх
драматычна...

01.11.2007

УЗЬНЯСЕНЬНЕ

На хвалях ветру і завірухі
скрозь ноч лячу.
Вярнуць надзею, пазбавіць скрухі
цябе хачу...
Сагрэю сэрца цяплом далоняў
і мар сваіх,
Душой адчую твой пульс на скронях
яшчэ жывых...
Ты усьміхнешся, абдымеш ціха
сваім крылом –
І ўсё былое, зямное ліха –
згарыць агнём...
З табою разам па Млечным Шляху –
у небавысь.
Жыве надзея, няма больш страху...
Мы узьнясьліся...

10.01.2007

ТРЫЯЛЕТ

Раздрапаным сэрцам, у шнарах,
Скалечанай болем душой
Твой вобраз малюю у хмарах
Раздрапаным сэрцам, у шнарах.
Зноў клічу цябе я у марах,
Малітвай, сьвітальнай імшой,
Раздрапаным сэрцам, у шнарах,
Скалечанай болем душой.

18.03.2007

ДАРУЮ

Дарую ўсё: і горыч, і тугу,
Сьвятло надзеі, боль расчараванья,
І тое, што бяз песьняў не магу...
Але табе ня трэба дараваньне...

Дарую ўсё: і сум, і боль, і страх,
Нясьцерпную пакуту адзіноты
І крык адчаю, згублены ў начах,
Ды толькі ты пачуць мяне ня хочаш...

Дарую ўсё: і тысячы ахвяр,
І рэўнасьці нястрыманай павевы...
Дарую ўсё табе, о мой Пясьняр!..
За шчасьце толькі слухаць твае
сьпевы...

Дарую сэрца стогн у абцугах,
І тое, што чужы, што не са мною,
Што кожная хвіліна – мараў крах,
Што кожны момант мой
напоўнены табою...

Дарую ўсё: мой здратаваны сьвет,
Што стала я навек тваёй рабою...
Дарую ўсё табе, о мой Паэт!..
За шчасьце быць натхнёнаю табою...

15.01.2007

